

Publicerad 2019-05-30 15:26 av mögel

När Jag Känner Att Jag Inte Har Rätt Att Skriva Längre

Ett rättegångsintermezzo

vad skriver man i ett mellanrum
inte på väg från någonstans
inte riktigt på väg till
heller
i ett fjärran land finns det någon som viskar efter mig
djupt inne
i den rösten jag hör innan jag ska somna
dras jag in i rigiditet

som att det enda alternativa slutet var att alltid komma tillbaka

jag försöker måla om mig
bekänna färg för att kunna byta ut den
men jag har glömt mina kvitton i historien
jag har inte ens en produkt att återlämna

all tid jag borde haft att göra annat med
vad är det jag försöker överklaga
domaren tittar på mig, väntar på svar
men rättssalen är tyst

så vad blir straffet för att försöka smälta in
överallt
man blir ingen
i den åtalades stol är det tomt
men jag för själv anklagelsen

här får du för att du inte valde
här får du för att du valde för mycket
en livstid i ingenstans
du skulle ha bekänt färg

mitt problem, tragiken i att
ha potential för så mycket
dömd till livstid i tvekan,
till att alltid undra vad som hade hänt om jag

valt en annan av de andra trettioåtta identiska vägarna

*

i rättsprotokollet läste man sedan
om den vita, privilegierade unga kvinnan
som förutom medelmåttighet också blev dömd för
att hon inte haft ett liv värt att klaga över

*

för allmänheten slutar domen där
och inga tidningar ringer för att få min version av sagan
ingen återberättar om de små små trollen
vackert klädda i bokstäver och punkter
som inte fick chans att vara vittnen fast jag kallade och kallade och kallade på dem

de åker med mig hem sen

;vi är dina ord, dina vittnen
vi tvättar rent dig efteråt
här är vi igen,
eller hur?
bry dig inte om vad de stora männen tycker
vi älskar dig, vi älskar dig vi ÄLSKAR DIG
och du älskar oss
det är inte svårare än så även om du alltid vill komplicera det

vi är vi
vi älskar varandra
vi kommer få ett fantastiskt liv tillsammans

du är dömd till livstid
som skribent
och av alla möjliga straff vi får när vi föds
är det möjligt att det är det vackraste

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mögel med Poeter.se id #43494 innehar upphovsrätten